

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

betydning for denne lovs administration“.

Man har endvidere spurgt, om der ikke eksisterer fordelingsordninger. Dette spørgsmål er udtrykkeligt besvaret overfor udvalget; der findes stadig fordelingsordninger, som på de pågældende områder er helt tidssvarende.

Dernæst vil jeg anholde en bemærkning fra det ærede medlem hr. Anker Lau om, at jeg skulle have udtalt, at der ikke var spor af tekstilkrise. Der foreligger her en lille drejning af min udtalelse. Jeg advarede imod at tale om tekstilkrise, men sagde, at tekstilindustrien i øjeblikket har vanskelige forhold og næppe kunne vente, at disse blev lettere fremover, en udtalelse som Textilfabrikantforeningens formand, hr. Gravesen, fuldtud tilsluttede sig ved det møde, hvor vi begge talte.

Det ærede medlem hr. Weikop spurgte, om jeg havde afskrevet Arbejderbevægelsens Erhvervsråds henvendelse. Hertil vil jeg sige, at jeg har selvfølgelig med stor interesse studeret denne henvendelse, også den deri indeholdte henstilling om, at — som det hedder —

„ministeren ved gennemførelse af foranstaltninger i henhold til loven bør tage hensyn til landets handelspolitiske interesser og til ønskeligheden af at opretholde og iværksætte dansk produktion, der under rimelige handelsvilkår er konkurrencedygtig.“

Jeg har ligeledes med stor interesse læst Industrirådets henvendelse, hvori der udtales ønske om, at ministeren

„ved lovens administration får mulighed for at tage rimeligt hensyn til opretholdelse af dansk produktion og eksport.“

Jeg forstår, at det måske ikke mindst er denne sidste henvendelse, der har gjort det ærede medlem hr. Anker Lau bekymret med henblik på lovens administration, da det kunne være, man ville imødekomme dette ønske fra Industrirådet, og det ville måske også andre regeringer end den nuværende. Når jeg ikke har fremsat forslag, hvori disse ting er indarbejdet, er det, som jeg har sagt tidligere, fordi jeg ikke har fundet tidspunktet egnet til at ændre loven.

Det ærede medlem hr. Weikop spurgte, om vi havde glemt Koreakrigen i 1950 og en række andre omstændigheder dengang.

Jeg vil spørge det ærede medlem, om han ikke er ved at glemme, at vi i dag har vanskelige valutaforhold. Det synes jeg jo ellers ikke man plejer at lægge skjul på i konservative kredse, forresten heller ikke i venstre kredse; men det er, som om man, netop når man behandler dette lovforslag, der udtrykkeligt stiler mod at bekæmpe valutavanskeligheder, finder, at liberalismens tidsalder er inde. Det forekommer mig lidt forbløffende. Jeg er fuldstændig enig med hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), når han spurgte: Hvorfor skal det netop være nu?

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen var så elskværdig at give mig et godt råd med hensyn til Vesttyskland i anledning af, at jeg havde sagt, at det ikke var så nemt at klare det handelspolitiske forhold til dette land, og det var, at vi skulle forbyde import af tyske biler. Jeg tror desværre heller ikke, det er så let.

Det ærede medlem hr. Tholstrup omtalte påny Englandsaftalen og spurgte, om det ikke var noget for mig at tale med landbrugsministeren om at få denne aftale forbedret. Det er jo ganske ejendommeligt netop fra det ærede medlem at få anvisning på, at statsmagten skal gribe ind overfor private aftaler, det er vi ikke vant til fra den side; men det er jo altid interessant at møde nye synspunkter.

Så var der endelig spørgsmålet om rågummien. De oplysninger, jeg gav tidligere på dagen, er oplysninger, jeg har indhentet fra varedirektoratet gennem den statistik, som dér forelæ, og de oplysninger er nu anfægtet. Jeg skal selvfølgelig undersøge, om der skulle være kommet nye momenter ind i sagen; jeg fik først oplysningerne i går.

Også det ærede medlem hr. Tholstrup talte om, at loven blev benyttet i protektionistisk hensigt. Jeg synes nu egentlig, at de eksempler, det ærede medlem har fremført, ikke er særlig velegnede til at underbygge hans teori, for i det ene tilfælde drejede det sig om rågummi til fodtøj, hvoraf vi i år har fordoblet importen i sammenligning med sidste år, og sidste år fordoblede vi importen i forhold til det foregående år; i det andet tilfælde drejede det sig om refleksglas, og grunden til, at vi ikke har foretaget import heraf, er udelukkende den, at vi kan lave det her i landet og derfor har ønsket at spare valuta. I det første tilfælde har vi,